

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Pred bankerotom.

Minoli teden stopil je stari Crispi s svojimi ministerskimi pomagači pred italijanski parlament in presenetil narodove zastopnike s finančnim eksperimentom, ki s suhimi številkami pripoveduje, da stoji Italija pred strahovitim bankerotom, kateri je le z naporom vseh sil, z največjo brezobzirnostjo in največjo požrtvovalnostjo morda preprečiti.

177 milijonov deficita — 100 milijonov novih davkov — kršenje mejnarodne pogodbe — s temi lapidarnimi besedami je finančni minister Sonnino označil gospodarski položaj Italije. Poslancem je skoro kri zastala. Vedeli so in z njimi je to vedel ves narod, da je finančno stanje države jako slabo in kritično, a da je tako obupno, da stoji Italija pred državnim bankerotom, tega bi niti v sanjah ne bili verjeli.

Sonnino jim je to dokazal brezobzirno in tako razkril vsemu svetu, da se nahaja Italija v najhujši stiski, iz katere jej najbrž ni več pomagati. Finančni minister je priznal, da so državni troški velikanski, naj več se trosi za vojsko, dohodki pa so vedno manjši; samo lani so davki za 7½ milijona, carine pa za 12 milijonov manj znesle nego je bilo proračunjeno. Za leto 1894—1895 proračunjen je primankljaj na

177 milijonov lir, ki pa se bo od leta do leta zvišal za dalnjih 12 milijonov. Državni dolg je v letih 1889 do 1893 zrasel za 1056 milijonov, dolg na obrestih pa za 48 milijonov, dočim znašajo dolgovi provincij in občin 1200 milijonov.

To strahovito a resnično sliko finančnih razmer italijanskih razvil je minister pred strmečim parlamentom in vsi so verjeli njegovim besedam, da se morajo na vsak način te razmere korenito premeniti, da se mora državno gospodarstvo temeljito preduriti in da je najprej spraviti v sklad dohodke s troški, sicer da je bankerot neizogiben — drugače pa so gledali, ko jim je razvil svoj načrt za ozdravljenje teh razmer.

Minister je povedal, da predlaga vlada zvišanje vseh neposrednih davkov izvzemši stanarino za 16½%, davka državnih uradnikov od 6% na 14%, zvišanje davka od dedščin in cene soli ter uvedbo 15% znašajoče dohodarine od dohodkov čez 1500 lir na leto. Vsa ta grozna nova bremena pa bi po vladnih računih nesla na leto samo 51 milijonov, torej niti tretjino za pokritje primankljaja potrebne svote. Zato predlaga vlada dalje premembo amortizovanja državnih dolgov, katerim potem bi se na leto prihranilo 33 milijonov, zvišanje carin na žito od 5 na 7 frankov za cent, razna konvertovanja in h koncu zvišanje davka na rente od 13-20% na 20%.

S tem zadnjim predlogom mora Italija izgubiti ves kredit v inozemstvu, kajti z njim se nasvetuje očitno kršenje pogodbe, ki ima mejnarodno veljavo. Kdo bo odslej hotel svoj denar naložiti v italijanskih papirjih, ko nima nikake garancije, da bo vlada izpolnjevala prevzete dolžnosti. Res, da je samo jedna tretjina italijanske rente v inozemstvu, ali to neče ničesar izgubiti tega, kar mu gre, in je skrajno ogorčeno, da namerava vlada na tako nesoliden način utrgati pristojne plačilo. Tako postopajo samo insolventni ljudje, ki imajo široko vest, država pa bi morala spoštovati sklenene pogodbe. Italija tega načela ne mara več spoštovati in na njega naznanilo odgovorile so evropske borze še tisti dan: kurs italijanske rente je zopet čutno padel.

To so sredstva, s katerimi hočeta Crispi in Sonnino preprečiti bankerot, in za katerih izvršitev sta zahtevala generalno pooblaščenje.

Dobrega utisa ta vladni program ni naredil in najtreznejši člani italijanskega parlamenta so se začudeni vpraševali, če sta Crispi in Sonnino izgubila glavo, da zahtevata 100 milijonov novih davkov, katerih prebivalstvo absolutno ne more plačevati.

V ožgled temu programu je odgovoriti na dvoje vprašanj: Prvič, ali more vlada upati, da dobi zanj v poslanski zbornici potrebno večino, in drugič, ali je pričakovati, da se na ta način popravijo italijanske finance in doseže ravnovesje v državnem gospodarstvu?

Na prvo vprašanje je lahko odgovoriti z da. Ako bi tudi sedanja zbornica predloge zavrgla, bi jih to vender ne pokopalo. Vlada bi zbornico razpustila in razpisala nove volitve, pri katerih zmaga gotovo, ker je še vsaka, pa bodi še tako nepopularna vlada pri vseh volitvah zmagala. Prebivalstvo je politično povsem neprobujeno, število analfabetov je velikansko, kaj čuda torej, da imajo vladni agentje zelo velik upliv in da skoro pri vseh volitvah zmagajo vladni kandidati. O tem torej ni dvoma, da bo parlament če ne sedaj pa po novih volitvah odobril vladni program in vzprejel vladne predloge.

Vse drugačno pa je, če se vprašamo, ali bodo ta sredstva kaj pomagala. Zgodovina italijanske finančne uprave svedoči, da so vsi poskusi, zvišati državne dohodke potem novih davkov, ostali le na papirju. Prebivalstvo jih pri najboljši volji ne more plačevati, ker nima s čim, in kjer ni nič, tem tudi eksekutor ne more ničesar vzeti. Sedanja finančna kriza je prouzročila politika, katero tira Italija, prouzročila jo je posledica trojne zveze, militarizem, in dokler se Italija ne odreče ambiciji, tirati politiko velesile in dokler izdatno ne zmanjša vojske, dotlej vsi poskusi, urediti državno gospodarstvo, nimajo nikakega upanja na uspeh. Tudi če obvelja Crispija finančni program, bode Italija državnemu in finančnemu bankerotu isto tako blizu, kakor je sedaj, ali pa še bližje, rešil pa je gotovo ne bo.

Slovenske šole na Štajerskem.

(Govoril posl. dr. Dečko v deželnem zboru štajerskem.)

Visoka zbornica! Čuditi se moram spretnosti, s katero je častiti poslanec, g. dr. Starkel, zopet našel „krvavo krivico“, katera se je baje zopet

LISTEK.

Začetek romana.

Češki spisal V. Mrátík; preložil Vinko.

Doba plesov je že minila; nastopila je doba tihih spominov.

Ta čas so že škrianci tu, sneg zginjeva s polja in lahen pomladanski, marčui veter pihljá.

Na večer zopet pritisne zima in vrnejo se tiste krasne urice pri zakurjeni peči s prijetnimi spomini na zadnji predpust: tista prijetna trenutja veselja in zatajenih strastij, katere dozorevajo ali pa gasnejo, dokler ne dotlé, kot za hipec zažgano metilo.

V takem trenutju sladkega far niente se je nahajala gospa Bela. Bila je sama doma — sedela je pri peči, imajoč roki zložno prekrižani v naročju, ter skozi okno gledala v temno zvezdano noč. — Mej prati leve roke jej je zašumelo majhno, kot igrača majhno pisemce. Nagne se k peči ter v svitu rdečkaste svetlobe še jedenkrat od vseh strani ogleda njega fini ovoj. Bit je rožnat in doslej zaprt — z vtisnjenimi golobčki zadaj in pozlačenimi robovi.

Ko ga je z naročja prinesla k obrazu, poduhala ga je z dolgim, zategnjenim dihom, s kakeršnim se duha vijolice: — Vela je iz njega vonjava greha.

„Ali naj, ali ne?“ — kakor bi premišljevala, kaj bi počela z zaprtim listom. — Kakor kadilec, kadar mu pride v roko draga smodka: ogleda si jo od vseh strani, odloži za trenutje, vzame jo znova v roko, obreže, zažgè in — smodka gori.

Tako je sedaj sedela gospa Bela in pisemce gladeč s tenkimi, dolgimi prsti premišljevala sama pri sebi, ali naj je odpre, ali pa vrže naravnost v peč.

Bila je krasna ta gospa Bela! Jeden izmed tistih jasnih pojavov, ki nosijo dolgo, do tal segajočo obleko, imela je bele roke, nežen profil in mil, jasen, otroški smeh. Cvetó kot rože, zoré kot jagode in v svojih otrokih cvetó znova. — Kot da so zaljubljene same v sé — sledé slehernemu pregibu svojemu, vedo za sleherni gub svojo obleko. — V hoji se vznášajo, plešó kar plavajo — na celem telesu ni jednega pregiba, ki bi se ne dvigal k višini dovršene krasote. In kadar jih nikdo ne vidi, naj legajo ali vstajajo, popravljajo si lase, ali se pripogibajo na tla po iglo ali nit, godi se vse to z vso nobleso krasote.

Gospa Bela je bila ravno v tistih letih, ko je njeno telo cvetelo poslednjič in najkrasneje. Polna mladosti, krvi, polna sladke poezije mladih let, žvela je življenje tihe domačnosti v mestu N., ki jej je ležalo pred oknom sredi nepreglednih ravnin, raztezajočih se od Brna po južni Moravi do Palavškega hriba. Bila je tu skrita, pozabljena od vsega sveta, kateremu se more reči svet. In kot bi vedela, da cvete zadnjikrat in da se čez jedno, ali dve leti v mehke, male jamice okrog ust prično usiljevati ostre sence gub, ozrla se je na pragu novega življenja nazaj in — žalostna je postala. Takega si ni predstavljala življenja, kot ga je videla pred seboj in za seboj! Topo, jednolično, medlo. Kaka ravan se razteza pred okom, brez holmov, brez višin, samo z vzvišenimi, sivimi polji na obeh straneh.

Bila je stara dvajset let, ko so jo omožili, in petindvajset, ko je imela otroka. In otrok jej je umrl. Omožili so jo, ker je bila zrela, in omožila se je naglo, ker je imela imetje. Malo mesto jej je bilo zibel, malo mesto jej je bilo svet in v njem je videla tudi svoj grob.

Samo dve leti sta jej bili oaza v tej puščavi: štirinajsto in petnajsto leto, kateri je preživela v

Nemcem na Spodnjem Štajerskem zgodila. — V mislih imam slučaj s šolo v Št. Petru pri Radgoni, koji je bil bržčas povod današnji debati. — Že gospod posl. Robič je to „krivica“ v pravi luči pojasnil ter dokazal, da se tukaj Nemcem nikakršna krivica zgodila ni, ampak da se je le nekaterim učiteljem zaukazalo in naložilo, da morajo predpise višjih oblastev natanko izvrševati.

Ukaz naučnega ministerstva, kateri urejuje poučni jezik za šolo v Št. Petru, je že dokaj let v pravni veljavi. Najedenkrat se pa najde učitelj, — prestavljen disciplinarnim potom v Št. Peter, — kateri — čeravno je nameščen na slovenski šoli — nima niti prvega pogoja za uspešno poučevanje, — ne more dokazati jezikovne sposobnosti, znanja slovenščine, in ta se predrzne brez ozira na ministerstvo naredbo uvesti na lastno roko nemščino kot poučni jezik.

Vsa krivica, katera se je baje spodnještajerskim Nemcem zgodila, torej drugega ni, kakor da se je neka nepokorščina podložnih organov odstavila.

Ko pride okrajni šolski nadzornik v Št. Peter in učitelje opozori, da se imajo strogo obstoječih ukazov držati, začeli so ti, — ne vem sicer, ali iz slabega namena — zopet predpise glede pouka v nemškem jeziku prezirati ter ta pouk popolnoma zanemarjati, samo zato, da bi vsled tega pritožbe in agitacije povzročevali.

Taka je torej, če se natančneje pregleda ona „krivica“, katero je Nemcem prizadejal okrajni šolski nadzornik, in takovi so „najnovejši uspehi“, katere smo si mi Slovenci v Št. Petru priborili. (Veselo!)

Kar se tiče nemških šol v spodnještajerskih trgih, imel sem že lansko leto čast, pojasniti stališče, katero zavzema naša stranka v tej zadevi; kjer je v resnici toliko otrok, kakor to zakon zahteva, se ne bomo nikdar branili, da se ustanove nemške šole, ker vedno in povsod le hočemo, da se zakoni natanko izvršujejo. — Če se pa obstanek nemških otrok rabi samo za izgovor, da se lažje uprizori lov na slovenske otroke, če se slovenski otroci preustvarjajo v nemške, — kakor smo to na pr. videli v Vojniku, Šoštanju, Ljutomeru (Oho!) in če se potem reče, da se nahaja zadostno število nemških otrok, da se ustanovi nemška ljudska šola, tedaj se pa moramo zoper tako postopanje odločno braniti.

Vzemimo za izglede na primer trg Vojnik, ker se je ravnokar način štetja nemških za šolo godnih otrok v tem trgu pretresoval.

Leta 1880., torej pred nekaj več kakor 10 leti, bilo je v Vojniku po izkazih za ljudsko štetje 129 „Nemcev“; prosim naj mi pa sedaj kdo pové, kako je bilo po naravnih razmerah mogoče, da se je iz teh 129 Nemcev, mej katerimi so pa tudi bili otroci, starci in neoženjeni, — narodilo po preteku 10 let čez 40 otrok, godnih sedaj za šolo? Ti Nemci bi se bili morali dogovoriti, naglova vsako leto toliko in toliko otrok na svet spraviti, (Veselo!) drugače si tega ne morem tolmačiti, ker po naravnih razmerah tako malo številce ljudi ne more imeti najedenkrat toliko za šolo godnih otrok, kakor jih je baje našel gospod okrajni glavar Celjski.

Pragi v izgojevališči. Tja se je zatekala v svoji osamelosti, tja so plavali najživejši njeni spomini in odtod se je okrepčana, poživiljena vračala domov z resignacijo žene, ki trpi in ne toži. Te spomine je čislala bolj, nego vse drugo na svetu.

A najedenkrat, ko se je bližalo trideseto leto njenega življenja, skalil se je ta pramen tihega veselja njenega. Nebala je sanjati in se spominjati ter pričela misliti. In čuvstvo se je vzburilo v njej in trpkost je rastla od dan do dne. Kako je vendar mogla tako živeti, kako se je mogla tako slepo udati! Grozno! To jej ni šlo v glavo. In zopet se je s tesnim srcem, a z neko tolažbo vračala k svojim spominom, v katerih je rastla, v katerih je živila in v katerih bržkone tudi umrè.

Kako je bilo tam življenje! Kak je bil tam svet! Kot otrok je videla, kako se vozi v kočijah, hodi v gledališče, šeta se po parku, raduje se na plesih in živi, živi! — in tako jej je bilo žal tistih časov, katere je potem izgubila, da so jej solze silile v oči. Bila je vendar tako mlada — in tako lepa — in njeno življenje, kako življenje? Nikako, nikako! klicala je jezno sama pri sebi in čutila, kako zavida žene, katere brez lepote, brez imetja morejo živeti več nego ona z lepoto.

(Dalje prih.)

Nadalje pravi gosp. dr. Starkel, da se v Šoštanju zadostno število nemških otrok ni našlo, ker se pri štetju istih ni objektivno postopalo, da se pa tamkaj nabaja mnogo več nemških otrok, kakor bi jih bilo za ustanovitev nemške šole potreba. — Sedaj pa naj pomisli slavna gospoda! v trgu Šoštanjskem bilo je 1880. leta 100 Nemcev, vseh skupaj, starih in mladih, oženjenih in neoženjenih; da bi se za nje morala ustanoviti posebna nemška šola, se mi skoraj neverjetno zdi; tudi tukaj moral se je torej zarod pomnožiti čisto nenaravnim potom. (Veselo!)

Kakor se torej iz teh dveh izglede razvidi, se v obče pogoj za ustanovljenje nemških šol po spodnještajerskih trgih, to je obstanek nemških šolskih otrok, ne nahaja. Vseh Nemcev na Spodnjem Štajerskem štejemo okoli 40.000. Pomisliti pa se mora, da je večina vseh spodnještajerskih Nemcev združena v mestih Maribor, Ptuj in Celje. Če se torej število prebivalcev teh treh mest odtegne od števila Nemcev po Spodnjem Štajerskem, ne preostaja za druga mesta in trge skoraj nič. Nemci v Mariboru, Ptuj in Celji že imajo svoje nemške šole, in nobenemu ne bode prišlo na um, tem mestom v tej zadevi kako spremembo urivati; naj imajo svoje nemške šole. Na drugi strani naj se pa tudi to nam pusti, kar je našega, in mi ne bomo dovolili, da bi nam kdo v našo narodno posest posegal!

Gospod dr. Starkel se je pritoževal, da učiteljske v Mariboru vzgaja premalo nemško-mislečih učiteljev. — Jaz mislim, da je ta zavod namenjen v prvi vrsti za spodnještajerske, — torej slovenske šole. — Nemci imajo svoja učiteljska v Gradci in prepričan sem, da jim ista dajejo dovolj učiteljev in učiteljic za vse nemške šole. Bilo bi torej samo naravno, da bi učiteljske v Mariboru, kjer bi se naj vzgajali učitelji za slovenske šole, bil slovenski zavod.

Če se torej gosp. dr. Starkel pritožuje, da to učiteljske premalo nemško mislečih učiteljev vzgaja, ne morem drugače, kakor, da zopet vprašam, kje naj vzame to učiteljske učence, da jih v nemške učitelje izobrazijo? Jaz mislim, da noben pameten človek ne bode zahteval, da naj učenci iz Zgornjega Štajerja hodijo v Mariborsko učiteljske. Spodnje Štajersko s svojim primeroma malim številcem nemškega prebivalstva ne more dajati večjega števila nemških gojencev, kajti gosp. dr. Starkel vendar ne bode zahteval, da bi se vsi otroci nemških staršev posvetili samo učiteljskemu poklicu. Nekateri vendar tudi hočejo postati pravniki, medicinci, kakor tudi se za razne stanove odločiti. Če torej nemških učencev ni, kako naj potem učiteljske vzgaja nemške učitelje? Če bi pa gosp. dr. Starkel utegnil misliti, da bi se vsa pozornost obračala osobito na to, da se iz slovenskih gojencev izobrazijo nemško-misleči učitelji, torej renegati, tedaj pa moram reči, da ne verjamem, da je to namen učiteljske. Tako umetno vzgajanje ljudi slovenskega rodu v ljudi drugega narodnega mišljenja bilo bi nemoralno, in prepričan sem, da tako nemoralnih namenov državni zavod imeti nikakor ne sme. Kajti če človek svojo narodnost zataji in se ji odtuji, stori s tem nekaj, kar se iz etičnega stališča ne da opravičiti in jaz mislim, da smoter zlasti višjih izobraževališč ni, da bi se tako neetični in nemoralni nameni gojili.

Odgovoril bodem samo še na neko opazko, katera se je tekom debate slišala. Gospod govornik iz nasprotni strani, g. dr. Wokaun, govoril je o „odvetniških pisarjih“ ter nam očital, da so denunciacije na naši strani na dnevnem redu. Zares težavno je, na taka očitanja primerno odgovoriti, in priznavam, da se bojim, da ne bi zadel, če bi na to očitanje dal zaslužen odgovor — istega izraza, kateri bi bil te visoke zbornice dostojen. Zadoljil sem torej jedino le s tem, da zagotavljam gosp. Wokauna, da te njegove opazke ne segajo do višine mojega zaničevanja! (Odobranje pri Slovencih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. marca.

Proračunski odsek.

V včerajšnji seji proračunskega oddelka razpravljalo se je o budgetu trgovinskega ministerstva. Posl. dr. Kaizl je zahteval pojasnil glede trgovinske pogodbe z Rusijo. Trgovinski minister grof Wurmbrand mu je odgovoril, da mu ne more dati detailovanih pojasnil, ker dogovarjanje z Rusijo še ni

končano, zlasti ker je Rusija oglasila neke posebne tirjatve. Minister je izrekel uverjenje, da se pogajanja ugodno končajo in da se pogodba kmalu sklene.

Poslanska imuniteta.

Zadnja leta začela se je z raznih strani poslanska imuniteta nekako sistematično kršiti, zagledelj je važao, kar se gledé imunitete stori in ukrene bodisi s katerekoli strani. Te dni je imunitetni odsek v neki zadevi posl. dra. Dyka preprečil tak poskus, kršiti imuniteto, včeraj pa je naredbeni list pravosodnega ministerstva obelodanil velevažno razsodbo najvišjega sodišča, skleneno v tajni seji, s katero se razširja imuniteta in zavaruje proti kršenju. V tej ministerški naredbi in v razsodbi najvišjega sodišča se ne imenuje nobeno ime, a znano je vendar, da gre tu za afero poslanca Biankinija, s katero se je lani bavil imunitetni odsek poslanske zbornice. Biankini je namreč v svojem listu razžalil nekega žandarja, vsled česar ga je tožilo državno pravdnštvo ter predlagalo, naj se — da stvar ne zastara — takoj zasliši Biankini kot priča, ali boče povedati ime dotičnega pisatelja, ob enem naj se pa začne preiskava proti Biankiniju samem. Deže'no sodišče v Zadru je prosilo Dunajsko sodišče, naj zasliši Biankinija, ob jednem pa državni zbor prosilo dovoljenja, da sme proti njemu sodno postopati. Pri razpravi v imunitetnem odseku državnega zbora je poročevalec dr. Nitsche to postopanje deželnega sodišča Ziderskega ostro grajal in nasvetoval, naj se odbije zahtevano dovoljenje za sodno postopanje proti Biankiniju, kar se je tudi zgodilo, in naj se naprosi pravosodni minister da naroči generalni prokuraturi, da poda ničnostno pritožbo v varstvo zakona. To se je zgodilo in najvišje sodišče je spoznalo, da se je s tem kršil zakon. Vsled te razsodbe torej odslej ne bode mogoče zaslišati katerega poslanca kot svedoka v stvari, v kateri je on sam ob jednem obdolženec. Sicer pa je dovolj čudno, da je sploh potrebno na tak način braniti in zavarovati poslansko imuniteto.

Mobilizacija.

V zadnjem „Pismu iz Hrvatske“ smo javili, da se bode Zagrebški voj mobiliziral. Drugi listi so pozneje to tudi beležili, dodavši, da se mobilizira tudi Temešvarski voj. Z ozirom na to izjavil je včerajšnji „Fremdenblatt“, da se na srbski meji ne zbira nikakava avstro-ogerska vojska, ni pa zanikal vesti, da sta se dva voja mobilizirala. Tudi v ogerskem drž. zboru se je o tem govorilo. Posl. Ugron je namreč interpeliral vlado, če je na teh poročilih kaj resnice. Ministerški predsednik je izjavil, da so vse vesti neosnovane in da ni prav nikakega uzroka, mobilizovati vojsko in jo zbrati ob srbski meji. Vzlic temu kategoričnemu prerokanju je pa vendar mogoče, da je kaj resničnega na teh vesteh, zakaj vladni gospodje dementirajo vse, kar jim ne ugaja.

Bomba v Pragi.

Kakor smo že sinoči javili, našel je včeraj jutraj urednik klerikalnega lističa „Večerný Listy“ na dvorišči hiše St. Vavraške posojilnice v Pragi bombo, pri kateri je bila prižigalnica ugasnila. Sodi se, da je to bombo tja položil kak anarhist. Imenovani list je namreč zadnji čas sila ostro pisal proti Omladinem in anarhistom; od tedaj so uredništvu prav pogostoma dohajala pretilna pisma. Nemški listi izkoriščajo to dogodbo z največjo perfidnostjo, prav kakor to znajo le Nemci.

Vnanje države.

Italijanske homatije.

Pri Ravenni, pri Longastrinu in v nekaterih drugih krajih bili so te dni zopet delavski izgredi. Vlada je odposlala na dotična mesta večje število vojakov, ki so delavsko gibanje takoj udušili. — Finančni program Crispijeve vlade si še vedno ni pridobil toliko prijateljev, da bi se moglo trditi, da ga vzprejme sedanji parlament. Jako resen in upliven list „Corriere della Sera“, čegar zveze z odličnimi politiki so tako znane, kakor njega točne informacije, javlja, da so nekateri člani ministerstva začeli boj zoper finančni program in da je v tem oziru nastalo v ministerstvu veliko nasprotstvo. V parlamentarnih krogih se splošno misli, da je neka prememba v ministerstvu vsled tega neizogibna, a trdi se, da odstopita ministra Saracco in Sonnino, očeta novega finančnega programa. V zbornici ni dobili večine za Sonninove predloge, pač pa bi imela vlada na svoji strani vsaj 300 poslancev, ako bi predlagala za 80 milijonov prihrankov in za 40 milijonov novih davkov. Sonninov ekapoké, pravi rečeni list, je velike vrednosti, ker je iz njega prebivalstvo izvedelo resnico glede italijanskih financ, njegova zdravila pa niso dobra. „Corriere“ povdarja h koncu, da po njegovem mnenju ne bode sedanje ministerstvo saniralo italijanskih financ, ampak nekdo drugi, namreč Rudini, ki je brez dvoma mož bližnje prihodnosti.

Francoski pretendenti.

Vzlic temu, da se ima francoska republika mnogo boriti z domačimi in unanijimi, odkritimi in prikritimi neprijatelji, vzlic temu se republikanska ideja čedalje bolj utrja, kar se vidi najbolje iz tega, da gineva upanje številnih francoskih pretendentov na prenkrat v njihovem zmislu. V tem oziru je jako poučno, kar se poroča iz Pariza. Grof de Paris je namreč svo organizacijo svoje stranke razpustil in provincijalnim, njemu služočim listom ustavil dosedanje podporo. Izmed dotičnih listov so nekateri takoj

nehali izhajati, drugi pa so svoje plašče obrnili po vetru, zatajili monarhistično idejo in pres'opili v republičanski tabor.

Anarhisti.

Pariška policija ujela je včeraj zopet devet nevarnih anarhistov in neko žensko, maitreso v London utekelega anarhista Orfitza, na katerega leti sum, da je pomagal Henryu izvršiti atentat na kavarju „Terminus“. — Iz Genove se javlja, da je včeraj pred municijem v vasi Campoligure razpočilo več dinamitnih patron, katere so bili tja vrgli anarhisti. Materijalna škoda je precej velika; trije županovi otroci, ki so se igrali na licu mesta, so nevarno ranjeni.

Gladstone.

Malo dni je šele tega, kar se je oficijelno dementovala vest, da je Gladstone na obeh tako bolan, da ne more dalje ostati na svojem mestu, in da namerava podati demisijo. Razni listi razširjajo sedaj zopet to vest povdarjaje, da se dela Gladstoneu bel na očeh, tako da mu je vsako delovanje nemogoče. Javljajo tudi, da misli liberalna stranka postaviti na Gladstoneovo mesto Roseberryja, dočim trdijo drugi listi, da bi bila razpustitev poslanske zbornice po Gladstoneovem odstopu neizogibna.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 28. februarja. [Izv. dop.] (Trgovska in obrtniška zbornica.) V včerajšnji seji trgovske in obrtniške zbornice, ki se je vršila pod predsedstvom g. zborničnega predsednika Ivana Perdana in v navzočnosti g. vladnega komisarja c. kr. vladnega svetnika pl. Rüllinga in kateri so prisostvovali naslednji gospodje zbornični svetniki: Ivan Baumgartner, Ivan Dogan, Oroslov Dolenc, Robert Drasch, Anton Klein, Fran Kollmann, Makso Krenner, Alojzij Lenček, Karol Luckmann, Fran Omersa, Tomaž Pavšler, Vaso Petričič, Josip Rebek, Avgust Skaberne, Fran Ks. Souvan, Feliks Stare, Filip Supančič, Valentin Sušnik in Jernej Žitnik, se je mej splošnim odobravanjem jednoglasno vzprejel nastopni predlog zborničnega predsednika: Častita zbornica naroča predsedstvu, da svojedobno predlaga, kako naj zbornica l. 1898 praznuje petdesetletnico vladanja Njeg. Vel. našega presvetlega cesarja Frančiška Jožefa I. — Zbornični predsednik izreka odstopivšim gospodom zborničnim svetnikom zahvalo za njih delovanje in pozdravlja novostopivše z željo, da bi blagovolili po svojih močeh zruženost z gospodi že več let delujočimi v zbornici delovati za interese krogov, zastopane po zbornici. — Po odobrenji zapisnika zadnje seje poroča zbornični tajnik o izidu zborničnih nadomestnih volitev, o katerih je „Slov. Narod“ že poročal. Poročilo se je vzelo na znanje in se potem zopet volil predsednikom z 19 od 20 oddanih glasov dosedanji predsednik Ivan Perdan, za predsednikovega namestnika je bil izvoljen dosedanji podpredsednik Anton Klein in za provizoričnega predsednika, ker se je dosedanji provizorični predsednik izvolitvi odpovedal, Ivan Baumgartner. — Zbornični svetnik Baumgartner poroča o načrtu naredbe glede uvrstitve potovalnih pisarn mej dopuščane obrte. V ukazu, došlem zbornici od trgovskega ministerstva, se povdarja, da je z ozirom na razširjenje in pomen, katerega so zadnji čas vsled razvijajočih se prometnih razmer dobile takozvane potovalne pisarne, kakor tudi z ozirom na javne interese, katere je pri vršbi teh pisarn vpoštevati, zelo želeli, da se omenjena podjetja uvrstijo mej dopuščane obrte. Za potovalne pisarne je po naredbenem načrtu smatrati ona podjetja, ki se pečajo z jednim ali več nastopnimi obrtnimi opravili, če namreč posameznih teh opravil ne izvršujejo na podlagi posebne obrtne pravice, v katere obseg že spada dotično opravilo. Obrtna opravila, na katera se lahko vršba potovalne pisarne razteza, so sledeča: a) izdaja vozniških listkov za domače in tuje železnice; b) izdaja prostorov v spalnih železniških vozovih; c) izdaja vozniških listkov in kajutnih biljetov za domača in tuja parobrodna podjetja do vseh luk; d) izdaja listkov za potovanja na okrog in mejnarodnih kuponskih biljetov; e) prireditve družbinih potovanj, zabavnih vlakov in voženj; f) odprava potne prtljage; g) izdaja hotelskih nakaznic. Odsek smatra opravila potovalnih pisarn za tako važna, da se mora razen posebnih svojstev, katere je zahtevati za nastop katerega dopuščanega obrta, doprinesti tudi dokazilo o zadostni splošni in kupčijski izobrazbi. Če je podjetje perijodičnega prevažanja oseb obrt onih, ki na javnih prostorih ka keršna bodi vozila za ljudi pripravljena imajo, da jih lahko porabi kdor hoče, ali ljudem svojo osebno službo (kakor seli, nosači) nudijo vezano na koncepcijo, koliko bolj mora to za potovalne pisarne ve-

ljati. Odsek torej predlaga: Zbornica naj se izreče za uvrstitve potovalnih pisarn mej dopuščane obrte. Predlog se je vzprejel. — Zbornični svetnik Makso Krenner poroča o uvedbi znamk za peneta vina. V obširnem poročilu se pojasnjuje, da je uvedba znamk za peneta vina (šampanjec) potrebna v interesu trgovcev in kupovalcev in da bi se varstvo znamke doseglo najbolje s tem, če bi se registrovana znamka napravila na zamašku in na vnanji strani steklenice. Zbornica je sklenila v zmislu poročila svoje mnenje izraziti visokemu ces. kr. trgovinskemu ministerstvu. — Po predlogu zborničnega svetnika Al. Lenčeka se je sklenilo za trgovinske prisednike pri c. kr. okrožnem sodišči v Novem Mestu predlagati nastopne gospode trgovce: Ivana Krajca, Josipa Ogoreutz-a, Adolfa Pauserja, Ivana Surca, Viktorja Durini-ja in Adolfa Gustin-a. Zbornica (poročevalec zbornični svetnik Anton Klein) sklene 100 gld. podpore dovoliti učiteljem, kateri obiskujejo petmesečni risalni tečaj na c. kr. drž. obrtni šoli v Gradcu v ta namen, da bi bili osposobljeni učitelji v risanju na obrtnih nadaljevalnih šolah. Ta tečaj obiskujejo od 16. februarja 1894 učitelji: Albert Sič v Št. Vidu nad Ljubljano, Štefan Tomšič v Ribnici, Ivan Pianek v Radoljici, Ivan Levec v Radečah, Josip Hribar v Postojini, Ivan Cvira v Trzinu, Karol Simon v Lescah, Josip Križnar v Metliki, Josip Šmorancar v Žužemberku in Karol Matajc v Spodnjem Logatcu. Podpore so že dovolili kranjski deželni odbor, kranjska branilnica in občine Radoljica, Ribnica in Št. Vid nad Ljubljano. Zbornica je sklenila na odsekov predlog (poročevalec zbornični tajnik) kot zastopnike v odbore obrtnih nadaljevalnih šol voliti: za Ribnico Marka Burger-ja, za Postojino Maksa Schäber-ja, za Kočevje Petra Jaklitsch-a, za Krško Antona Jugovic-a, za Kranj Ignacija Fok-a, za Novo Mesto dr. Jos. Marinko-ta, za Trzin Leopolda Abačič-a, za Kamnik Avgustina Herman-a, za Radoljico Ivana Sartori-ja, za Metliko Frana Štajer-ja, za Škofjo Loko Ivana Guzela. Na predlog zborničnega svetnika Fr. Ks. Souvana se je sklenilo c. kr. deželni vladi poročati, da je konjsko mesarstvo smatrati za rokodelski obrt. Zbornica (poročevalec zbornični svetnik Avgust Skaberne) se je izrekla proti pomnožitvi letnih in živinskih semnov v Ržišu in je dovolila (poročevalec zbornični svetnik Franc Omersa) učencem na c. kr. strokovni šoli za lesno industrijo Ivan Markeš-u, Pavel Kobal-u, Jakob Kelhar-ju, Ivan Žnidaršič-u ustanove po 50 gld. in Ivan Bricej-u 30 gld., učenki na strokovni šoli za umetno vezenje in šivanje Šipek v Ljubljani Ivani Petrovič 50 gld. Konečno vzela je zbornica na znanje poročilo zborničnega svetnika Karola Luckmanna o obravnavi v enketi glede železničnega prometnega pravilnika in dodatnih določil k temu in se je na predlog zborničnega predsednika poročevalcu izrekla zahvala za zastopanje zbornice v enketi.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Za današnjo četrto predstavo Smetanove „Prodane neveste“ je gledališče zopet popolnoma razprodano in se mnogim naročilom z dežele za sedeže niti ni moglo več ustreči. — Vnanje rodoljube že danes opozarjamo na benefico velezaslužnega režiserja, učitelja in igralca g. Ign. Borštnika, ki bode v nedeljo dne 4. t. m. igrala se bode jako kratkočasna burka s petjem „Veharjevo leto-višče“, v kateri poje beneficijant uložko kupletov. Govoriti o velikih zaslugah g. Borštnika za razvoj slovenske drame bi bilo pač odveč, saj so vsem obiskovalcem slovenskega gledališča itak dobro znane. Občinstvo bode pa gotovo s prav obilnim obiskom nedeljske predstave pokazalo, da ve ceniti zasluge gosp. Borštnika, ki si je posebno v letošnji sezoni osvetlil lice pred bratskim narodom hrvatskim in navdušil tudi Zagrebško gledališko občinstvo.

— (Društvo kranjskih zdravnikov) ima dne 2. marca t. l. ob 6. uri zvečer mesečno sejo. Dnevni red: I. Notranje zadeve, mej temi izročitev diplome častnega predsednika društva zdravnikov na Kranjskem dr. A. Valenta pl. Marchthurn in čestitanje k njegovi 40letnici kot doktor medicine po predsedniku društva. II. Razdelitev Löschnerjeve ustanove in poročilo o škontraciji ustanovnega premoženja. III. Predlog dr. Fr. Keesbacher-ja, da se imenujejo strokovni poročevalci o novejših pojavih zdravništva. IV. Predavanje dr. Bock-a: Prikazni v očeših pri možganskih oteklinah z demonstracijami. Po zborovanju prijateljski sestanek pri „Slonu“.

— (Osebnosti.) Poštним praktikantom v Trstu je imenovan g. dr. Ivan Slejko. Praktikant dr. Rudolf Wagner se je odpovedal službi, praktikant Julij Frank pa je premeščen iz Sapljea v Opatijo.

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani poslala je uredništvu našega lista: Vesela družba v gostilni Morelovi v Hrašah pri Postojini dne 25. februarja zloženih 13 kron 40 vin. Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Slovenska umetnost.) Akad. slikar g. L. Grilc razstavil je v Kollmannovi izložbi svoj najnovejši umotvor, izborno pogojen portret prezasluznega staroste kranjskih notarjev g. dra. Jerneja Zupanca. S posebnim veseljem konstatujemo, da je ta slika dokaz, kako lepo napreduje vrli naš umetnik v svoji stroki. Gosp. Zupanc ni samo dobro pogojen, tudi tehnična stran Grilcove slike je izvrstna, sosebno pa nam ugajajo kontrasti boj, zlasti sivih las, bele brade in bledega inkarnata, ki so jako pikantni in svedočijo, da je umetnik temeljito proučil tajnosti ravnanja z bojami. Opozarjamo občinstvo na to delo z željo, naj bi marljivega domačega umetnika z obilimi naročili podpiralo.

— (Glas iz občinstva.) Govori se po mestu, da so pazniki užitinskega zakupa na Poljanski mitnici zasčeli pred nekaj dnevi tihotapca, ki je peljal goveje meso v mesto. Meso se je na klavnicu zdravniško pregledalo in ker ni bilo užitno, se je konfisciralo. Tihotapec je bil sicer ugotovljen, ali ker se čestokrat čujejo pritožbe, da dohaja v mesto nezdravo pohabljeno meso, nastane vprašanje, če ne bi kazalo proti takim brezvestnežem bolj strogo postopati, morebiti z zaporom. Usmajamo se na te nedostatke kompetentno oblast opozoriti.

— (Elizabetina otroška bolnica v Ljubljani.) V soboto dne 3. t. m. bode 31. občni zbor pokrovitelj, ustanovnikov in dobrotnikov tukajšnje Elizabete otroške bolnice. Zborovalo se bode v mestni dvorani.

— (Najdena hranilnična knjižica.) Stotnikova soproga gospa Marijana Kump poslala je včeraj svojo dekle v mestno hranilnico z naročilom, naj realizuje vložno knjižico, glasečo se na 117 gld. Dekla izgubila je v Zvezdi knjižico, vender pa je to takoj naznanila v hranilnici. Čez par ur prišel je v hranilnico 50letni hlapec Anton Sterjan iz Grosupljega ter zahteval, naj se mu na predloženo knjižico izplača vloženi znesek. Ko ga je dotični uradnik dal aretovati, priznal je Sterjan, da je knjižico našel v Zvezdi. Sterjan izročil se je dežel-nemu sodišču.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca februarja t. l. uložilo je v mestno hranilnico Ljubljansko 651 strank 180.736 gld. 23 kr., 336 strank pa vzdignilo 78.109 gld. 85 kr. Stanje vseh ulog iznaša dne 28. februarja t. l. 3.102.345 gld. 89 kr.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj vršila se je obravnava proti 36 let staremu Francetu Hriberniku, po domače Zerovnikovemu, hlapcu na Gabrku v Škofjeloškem sodnem okraju, zaradi hudodelstva teške telesne poškodbe. Bratranca France Hribernik in France Triler sta si že delj časa sovražna. Dne 13. maja lanskega leta peljal je Triler voz krajev po cesti proti Zmincu. Ne daleč od Zminca pride mu nasproti bratranec Hribernik; ne da bi ga ogovoril, udaril je Trilerja z nožem, kateri je imel že pripravljen, s tako močjo po levih spodnjih lehteh, da mu je po zvedeniškem izreku prizadejal rano, katera je sama ob sebi teška telesna poškodba. Ob enem pa se je Trilerju s tem naklonila neprestana nezmožnost, svoj poklic opravljati. Porotniki potrdili so vprašanje glede teške telesne poškodbe, zanikali pa dodatno vprašanje, je-li poškodovani za vselej nezmožen, svoj poklic opravljati; vsled tega obsodilo je sodišče zatopenca le na jedno leto težke ječe vsak mesec poostrene z jednim postom.

— (Iz Šmarja) se nam javlja: Že meseca novembra vršile so se pri nas občinske volitve, pri katerih je propadla stranka dotedanjega našega župana, a šele 26. m. m. sklical je župan občinski odbor in to tudi šele potem, ko mu je okr. glavarstvo zagrozilo s kaznijo. V tej seji se je vršila volitev župana in obč. svetovalcev in so bili voljeni gg.: Josip Ogorelec, posestnik v Razdrtem, za župana, Matevž Škrjanc iz Šmarja, Janez Tome iz Zaloge in Jakob Kastelic v Vrha pa za obč. svetovalce. Dosedanji župan in dež. poslanec je torej korenito propadel, dasi se je na vse mogoče načine

trudil, da bi ostal še nadalje na županovem stolu, hudomušni njegovi soobčani so ga pa zategadelj iz Ogorelca prekrstili v Pogorelca.

— (Zdravstveno stanje.) V Novem Mestu in v nekaterih bližnjih občinah zbolelo je v minulem mesecu 23 oseb za davico, izmed katerih je 10 otrok umrlo, ostali bolniki pa so ozdraveli. — V postojnskem okraju je hripa popolnoma ponehala. Izmed 957 zbolelih jih je umrlo šest.

— (Zabavni večer,) ki ga priredi „klub biciklistov Tržaškega Sokola“ pod naslovom „Pevska bitka“ v soboto dné 23. t. m. v prostorih „Slov. čitalnice“, obeta biti prav posebno zanimiv, kakor smemo sklepati po humorističnih velikih vabilih in dovtipnem mikavnem vzporedju, katerega poglobljena točka je grandiozna komična narodna opera „Pylades brez Oresta“ ali „Ifigenija v Škofji Loki“, stara historija v novi obleki in dveh dejanjih, katera se izvaja v grških kostumih. Sicer so na vzporedju še razne humoristične pevake in godbene točke itd. Vstopnina za osebo 50 kr. Začetek ob 8¹/₂ uri zvečer.

— (Petar Bučar †.) Čedalje bolj se krči število mož, ki so v dobi hrvatskega preporoda z mladeniško navdušenostjo delovali na prosvetnem in političnem polju in spet je smrt pobrala jednega teh nekdanjih preporoditeljev, člana stare ponosne garde veterinov ilirskega pokreta. Dnó 27. februarja je umrl v Št. Petru na Mrežnici tamošnji župnik, pisatelj popularnih spisov in bivši narodni zastopnik v hrvatskem saboru Petar Bučar, star 78 let. Pokojnik se je rodil l. 1815 v Karlovcu, bil l. 1839 v mašnika posvečen in prišel potem kot župnik v Sv. Peter na Mrežnici, kjer je ostal do svoje smrti in kjer je bil ljubljén in čislán od vsakogar, kdor ga je poznal. Kakor malo kateri drugi umel je pisati za priprosto ljudstvo. Pisati je začel l. 1842 in potem je delal neprestano do svoje smrti na slovatenem polju. Njegovi pesniški prvenci so bili priobčeni v „Danici“. Pisal je tudi v „Katoliški list“, „Pučke novine“, v „Obzor“, in bil sploh jako marljiv in delaven na vse strani. Nekaj let do l. 1890 bil je tudi zastopnik v saboru, kjer je odločno branil hrvatske svetinje. Pokoj in večna slava temu poštenjaku in uzor Hrvatú!

— (Hrvatske novice.) Mestni zastop Zagrebški je dovolil skladatelju g. F. S. Vilharju kot podporo za izdajo njegovega dela „Hrvatska Lyra“, katero je poklonil mestu, vsoto 150 gld. — Koncipist deželne vlade dr. Milivoj Mavrovič dobil je dovoljenje, da čita na Zagrebškem vseučilišču kot privatni docent o splošni zgodovini prava. — „Agramer Tagblatt“ preklicuje vest o potovanju kornega poveljnika barona Bechtolsheima na Dunaj in vesti, ki so se širile v zvezi s tem potovanjem. — Jugoslovanska akademija izreka v hrvatskih listih rodoljubnim Zagrebškim damam zahvalo za njih vsestransko vzorno postopanje povodom pogreba pokojnega dr. Račkega. — Za regulacijo zemljišč za bodoči Zagrebški Forum izdelala je stavbinska sekcija mestnega magistrata načrt. Naredilo se bode tudi drsališče, ki bode v poletnem času služilo kot igrališče za odraslo mladino.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Samomor defraudanta.) V Praterju se je ustrelil glavni blagajnik Adolf Ferles, ki je poneveril iz blagajnice za državni dolg vsoto 102.000 gld. Ko je videl, da pri skotriranju ne more več prikrivati sleparije, s katero je nekaj časa nadomeščal vrečice z zlatimi novci z enakimi, v katerih je bil samo bakren drobiž, pobegnil je, zvečer pa so ga našli mrtvega v Praterju. Bil je v umetniških krogih dobro znan lahkoživec.

* (Snežni viharji v Italiji.) Kakor smo že poročali, so bili v južni Italiji silni snežni zameti. V provinciji Zafferana se je udrlo nad 60 hiš in je pod podrtinami mnogo oseb našlo smrt, ali pa so bile ranjene. Vojaki prihiteli so na pomoč. V kraju Giarre leži sneg tri metre visoko. Tudi so bili ob tej priliki na vsem Siciljskem otoku hudi potresi.

* (Št. Helenska knjižnica Napoleona I.) Hči barona Stoltinga v Parizu, ki je podedovala po Jeromu Bonapartu knjižnico, katero je imel Napoleon I. v svojem prognanstvu na otoku Št. Helena, naznanja, da je omenjena zanimiva zbirka na prodaj.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 1. marca. V vladnih krogih se trdi, da se še tekom tega leta skličejo dež. zbori na izredno zasedanje, da se izrečeje o volilni reformi.

Dunaj 1. marca. V blagajnici občinske bolnice se je konstatoval nedostatek 10.000 gld., katero svoto so poneverili uradniki, upravljajoči to blagajnico. Dva uradnika je policija zaprla, tretji je utekel.

Peterburg 1. marca. Giersova bolezen je silno nevarna, bati se je katastrofe.

Kolonija 1. marca. „Kölnische Ztg.“ javlja, da je zadnje dni konflikt mej Rusijo in Srbijo postal tako kritičen, da se Beligradski politični krogi boje, da bode Rusija začela odkrito akcijo zoper Srbijo. Milan se neče umakniti, dasi so to vsi politiki pričakovali, zlasti ker je Rusija izjavila, da nima nič proti novemu ministerstvu.

Rim 1. marca. Pri razpravi o notranji politiki govoril je včeraj Crispi. Priznal je, da je treba rešiti socijalni problem, a ne tako, kakor to zahtevajo agitatorji. Ustanek na Siciliji je bil posledica zarote in bi bil imel sila nevaren uspeh, da ga vlada ni zatrla. Isto velja o revoluciji v Massi-Carrari. Razglašenje obsednega stanja je bilo politično in juridično opravičeno.

Bruselj 1. marca. „L'Independance Belge“ naznanja, da so se Belgija, Francija in Angleška dogovorile glede nadzorovanja anarhističnega gibanja, da pa je Angleška definitivno odklonila vsako premembe asilne pravice.

Bruselj 1. marca. Pred stanovanjem vodje klerikalne stranke, Woesteja našla je policija veliko dinamitno bombo. Na pol zgorela prižigalnica je sama ugasnila, predno je bomba razpočila. Policija je zasačila celo bando anarhistov.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 80 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

28. februarja.

Pri **Mališci**: Wintor, Deutsch, Haadenbock, Faker, Siegl, Tomman, Seidler z Dunaja. — Casper iz Kočevja. — Dauer, Pammer iz Trsta. — Katniš iz Reke. — Mäyr iz iz Trbovelj. — Šarc iz Postojne. — Henrich iz Gradca. — Botič iz Maribora.

Pri **Slemu**: Praseh, Eischer, Plochman, Jokoch, Hermann z Dunaja. — Kandzig z Lipskega. — Bengom iz Budimpešte. — Pl. Kiss iz Varaždina. — Jeniš iz Rudolfovega.

Pri **bavarskem dvoru**: Zwar iz Kranja. — Braune iz Kočevja.

Pri **južnem koledvoru**: Prettner iz Čolja. — Sket iz Ribnice.

Pri **avstrijskem cesarju**: Grebenc iz Velikih Lašč.

Umrl so v Ljubljani:

27. februarja: Uršula Ciber, posestnikova hči, 5 let, Karolinska zemlja št. 18.

V deželni bolnici:

25. februarja: Andrej Troha, gostač, 73 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. febr.	7. zjutraj	740.8 mm.	-2.6° C	brezv.	megla	0.00 mm
	2. popol.	738.5 mm.	12.0° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	737.3 mm.	6.4° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 5.3°, za 3.9 nad normalom.

Vizitnice

priporoča

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Štev. 4827.

V zmislu §. 15 občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano (zakon z dné 5. avgusta 1887. leta, št. 22. d.ž. zak.) se javno naznanja, da so

imeniki volilnih upravičencev

za letošnjo dopolnilno volitev v občinski svet

sestavljani in da se smejo od danes naprej 14 dni tukaj pregledovati in proti njim vlagati ugovori.

O pravočasno vloženi ugovori bo razsojal občinski svet.

Magistrat dež. stolnega mesta Ljubljane

dné 1. marca 1894.

Dunajska borza

dné 1. marca t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 30 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 „ 10 „
Avstrijska zlata renta	119 „ 95 „
Avstrijska krona renta 4%	98 „ — „
Ogerska zlata renta 4%	118 „ — „
Ogerska krona renta 4%	95 „ 15 „
Avstro-ogerske bančne delnice	1018 „ — „
Kreditne delnice	368 „ 25 „
London vista	124 „ 85 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ — „
20 mark	12 „ 21 „
20 frankov	9 „ 91 „
Italijanski bankovci	48 „ 20 „
C. kr. cekini	5 „ 90 „

Dnó 28. februarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	— „ — „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 „ — „
Zemlj. obd. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	122 „ 50 „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ — „
Ljubljanske srečke	24 „ 75 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	24 „ 25 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	158 „ 75 „
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	281 „ — „
Papirnat rubelj	1 „ 83 „

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajali in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmundon, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 05 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregnic, Gurth, Genova, Paris, Linz, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsen, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 11. uri 37 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsen, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 37 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj v Kočevje.

„ 12. „ 00 „ popoldne „ „

„ 6. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.

„ 1. „ 01 „ popoldne „ „

„ 3. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.

„ 9. „ 05 „ popoldne „ „

„ 6. „ 50 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ popoldne „ „

„ 6. „ 20 „ zvečer „ „

(4—49)

Hiša

v Trnovski ulici št. 7, z velikim vrtom, s prodajalnicco in trafiko, se iz proste roke prodá. — Natančneje se poizvê pri lastniku. (228—1)

Išče se

gostilnica

na račun ali v najem v Ljubljani ali njenih okolicah. — Poudbe pod naslovom: A. B. 50, poste restante Trst. (220—2)

V Ljubljani, v Lingarjevih ulicah št. 7 je na prodaj

hiša

v vrednosti 10.000 gld. — Več pove lastnik istotam v II. nadstropji. (221—2)

Razglas.

(230—1)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.